

szőr 1927 II. 18.) — Hunyadi Lászlóban: Címszerep, továbbá: Radames (Aida), Don José (Carmen), Herceg (Rigoletto), Pinkerton (Pillangó kisasszony), Turiddu (Paraszbecsület) stb.

Szordinóval játszik: mondják a színészek gúnyosan arra, aki nem nagyon tudja szerepét s ezért halkán beszél, hogy a sűgőt jól megértse.

Szoyer Ilonka, énekesnő, magas szoprán, sz. 1880 júl. 24-én, Debrecenben. A konzervatóriumot végezve, Bécsben Geiringernél tökéletesítette tudását; a lipcsei operettnél kezdte legmagasabb ívelésű pályáját (Clairette-től az Éj királynőjéig neki nem volt hosszú az út). A Magyar Színházban lépett fel először mint „Angot asszony leánya”, 1900 okt. 23; innen szerződtette Mader Raoul igazgató a m. kir. Operaházhoz, melynek tíz éven át maradt dísze. Itt 1902 jan. 14-én, mint „Mari az ezred leánya” debütált; további szerepei: Mátyás és Gara Mária (Hunyadi László), Siebel és Margit (Faust), Bébé (Moharózsza), Georg apród (Berlichingen Götz), Apród (Romeo és Julia, Alarcosbál), Anna (Bűvös vadász), Marcellina (Fidelio), Zerlina (Don Juan), Cherubin (Figaro lakodalma), Erdei madár (Siegfried), Mari (Az eladott menyasszony), „Manon” (Manon Lescaut), „Pillangó kisasszony” és a „Nürnbergi baba” címszerepei, Szaffi (Cigánybáró), Olympia (Hoffmann meséi), Friquet Rózsi (A remete csengetyűje), Adél és Rosalinda (Denevér), Sellő (Rajna kincse), Nuri (Hegyek alján), Eros (Orpheus), Musette és Mimi (Bohémélet), Nedda (Bajazzók), Röschen (A szomszédasszony), Micaela (Carmen), Philine (Mignon), az Éj királynője (Varázsfuola). Közben bejárta Német- és Oroszországot (Berlin: udv. opera, 1906 máj. 18. és 21. „Ezred leánya” és „Manon”, — Komische Oper, 1908 febr. 25. óta 1 hónapig „Denevér” Adélje) s a magyar vidéki nagyobb városokat. — 1905 jún. 19-én nőül ment Márkus Dezső operaházi karnagyhoz, aki mikor a Népopera igazgatója lett, ide szerződtette; Sz. itt 1912 szept. 21-én mutatkozott be Jarno

„Tengerész Kató” c. operettje címszerepében; Kálmán Imre „Kis király”-ában stb. énekelt, de 1915 tavaszán a színpadtól visszavonult. — Máris meg kell emlékeznünk leányáról, Márkus-Szoyer Ilyről, aki 1915 aug. 13-án Budapesten született, most komoly gimnazista, de szép szopránját és csodálatos muzikalitását már több hangversenyen ragyogtatta, a m. kir. Operaházban pedig a „Pelleas és Mélisande” gyermekszerepét már kezdetől fogva (1925 nov. 26.) énekelte. Fejlett énektudását szüleitől nyerte. Első nagy szerepe volt (Szöktetés a szerályból) a Városi Színházban, 1930 nov. 6-án, atyjának, Márkus Dezsőnek a Városi Szh. főzeneigazgatójának 40 éves művészi jubileumán.

Szózat. Vörösmarty eme fenséges költeményét először a Nemzeti Színházban énekeltek el, 1843 május 8-án. Pályadíjnyertes zen. szerz. Egressy Benjamin. (L. o.) (Nyomtatásban megjelent az „Aurora”-ban, 1836.)

Szőke Kálmán, színész, sz. 1890 okt. 1-én, Sárközújlakon, Szatmár m. Színészakadémiát végzett, majd 1924-ben lépett a színpályára. Egy ideig a Belvárosi Színház rendezője volt.

Szőke Lajos, színész, sz. 1869-ben, Pesten. Atyja Sz. Lajos, állatorvos volt (megh. 1897 márc. 13., 54 éves korában). Budapesten tett érettségit, majd 1887-ben Molnár György színésziskolájába iratkozott. 1888 ápr. havában kezdte a pályát, Miskolcon, Hatvani Károly és Rakodczay Pál egyesített társulatánál. Elismert és elsőrangú színész volt Kasán, Szabadkán, Pécsen, Győrött, Egerben, Brassóban, Sepsiszentgyörgyön, Székelyudvarhelyen, Székesfehérváron és Sopronban, sőt Budapesten is, a városligeti Színházban. S míg a vidéki színész kenyerét ette, Romeótól Goldstein Számiig játszott mindent. 1899-ben a Víg-színház tagja lett, 1900 július havában Keglevich István gróf átvitte a Nemzeti Színházba. Az állami színpadon, ha nem is nagy feladatokban, de sok értékes figurával ért el szép sikereket, amelyek sorában a legutolsó a „Süt a nap” cigá-